

18è CICLE DE SORTIDES DE CONÈIXER EL PLA DE L'ESTANY CORNELLÀ DEL TERRI – PALOL DE REVARDIT

4a sortida – diumenge, 12 de gener de 2020

Centre d'Estudis Comarcals i Centre Excursionista de Banyoles

PALOL DE REVARDIT. Castell de Palol. Església de Palol.

CORNELLÀ DEL TERRI. Font de can Ferronic. Bòbila d'Ermedàs.

Castell de Palol. Els orígens d'aquest castell els trobem l'any 1.075 que hi morí el bisbe Bernat de Carcassona, fill de Cornellà del Terri i personatge d'una gran rellevància que es trobava de viatge per aquestes terres.

Actualment, d'aquest castell, en resten llenços de muralla i fragments de l'edifici principal. En destaca, però, la torre gòtica, quadrada, de considerable amplada i alçada que sobresurt davant mateix de l'església de Sant Miquel i que malgrat la seva austeritat és una construcció molt espectacular. Més separada hi ha una antiga torre circular que formava part d'aquest recinte.

Una altra data històrica, segons l'historiador Mn. Lluís Constans, és el 1.569 quan en Palol de Reverdit i la seva gent tingueren una participació important en la defensa de Girona a favor de Joan II.

El fet que el nom Palol sigui molt antic i estès, ha propiciat certa dificultat en la concreció de notícies sobre aquest llinatge. No obstant això, consta que a la primera meitat del segle XIV Guillem de Palol ja dominava aquest castell.

Església de Sant Miquel. Construïda a la primera meitat del segle XII, està situada dintre del recinte del castell que fa les funcions d'església parroquial. Encara que força deteriorada es manté la decoració romànica amb lesenes o faixes sota la cornisa de l'absis. La finestra de doble esqueixada és l'únic punt d'entrada de llum, la típica manera de construcció del món de l'època romànica. A la porta principal de l'entrada hi ha un relleu del s. XVI que correspon a l'arcàngel Sant Miquel.

La **Font de Can Ferronic** està pròxima a la bòbila de l'època Romana situada a Ermedàs. Es creu que servia per proveir-la d'aigua.

Bòbila d'Ermedàs. Entre els segles I i II dC es va instal·lar a Ermedàs una de les bòbiles romanes més ben conegudes de Catalunya. El lloc fou escollit a consciència, ja que a més de bona argila i disponibilitat d'aigua, estava relativament pròxim a la via Augusta, fet que facilitava la comercialització de la producció.

El conjunt ocupava una superfície d'uns 3.000 m² i consistia en una nau de tres cossos, en forma d'U, articulada a l'entorn d'un gran pati central. Per la banda interior, les naus disposaven d'un porxo, on s'han trobat les restes de fins a tres cuines on els treballadors devien preparar-se el menjar. L'interior de les naus, en canvi, estava destinat a una funció productiva, essencialment de fabricació, tornejat i assecat de les peces. Atès que no s'han trobat espais específics d'habitació, és possible que els treballadors també dormissin en aquest espai. Una vegada assecades, les peces eren cuites, segons les seves dimensions, en algun dels 15 forns que tingué la bòbila (no tots foren contemporanis). Els més grans estaven situats a l'est del pati, que a banda de tenir més capacitat, també permetien coure peces més grans, com dolis (una mena de grans tines d'emmagatzematge) o àmfores. A banda, a la terrisseria també s'hi fabricava material constructiu (teules, bovines, rajoles...), ceràmica de cuina i vaixel·la de taula, que imitava les produccions que més de moda estaven a Roma.

Allunyades de l'estructura de la bòbila hi trobem les basses de decantació, on es depurava l'argila, així com els abocadors, on es llençaven totes les peces que tenien errors de cocció i que no eren aptes per a la venda.

